

Douwe en Doortje, Doortje en Douwe,
twee vogelverschrikkers met korenblond haar.
Samen verjoegen ze kraaien en kauwen.
Tot Douwe zei: 'Doortje, ik wil met je trouwen.
We zijn nu al jaren verliefd op elkaar.
Ik wil met je trouwen, het liefst nog dit jaar.'

Doortje gaf Douwe een zoen.
Ze zei: 'Graag.
En als het aan mij ligt het liefst
nog vandaag!'

Ze pakte een pen en ze pakte een briefje.
'Wat hebben we nodig? Zeg jij het maar, liefje.'

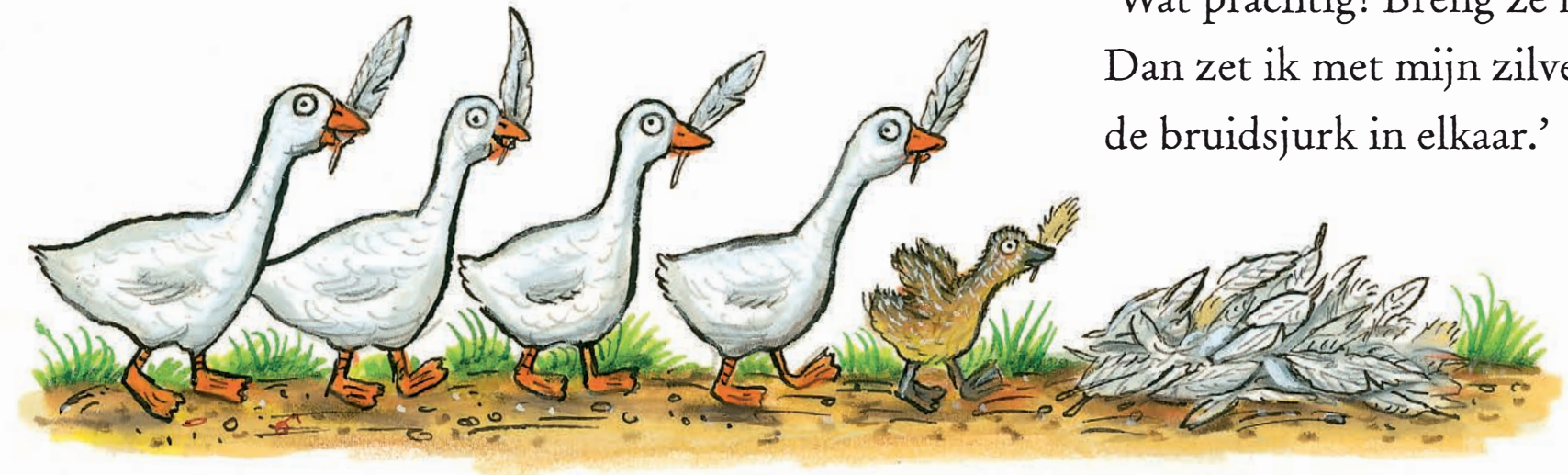

Doortje gaf Douwe een knuffel en zei:
'Dat vinden we vast op de boerderij!'

De witte jurk stond bovenaan.
Daar kwam een koppel ganzen aan,
met mooie, witte veren.
Vooruit, gewoon proberen,
dacht Doortje en ze sprak beleefd:
'Als elke gans één veertje geeft
krijg ik de bruiloft van mijn dromen
En alle ganzen mogen komen.'

'Een jurk van veren,' riep de spin.
'Wat prachtig! Breng ze maar.
Dan zet ik met mijn zilverdraad
de bruidsjurk in elkaar.'

Doortje gaf Douwe een zoen en zei: 'Graag.
Als het aan mij ligt het liefst nog vandaag!'
Ze streepte de jurk van het briefje.
'En verder? Zeg jij het maar, liefje.'
'Een ketting, een bosje seringen.
Een klok om te luiden, en ringen.'

Doortje gaf Douwe knuffel en zei:
'Dat vinden we vast op de boerderij!'

